

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Dolapta Kim Var?

Melek Özlem Sezer

Resimleyen: Afra Elif

2. BASIM

evrensel çocuk kitaplığı

2. Basım

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://fantey.org>

Dolapta Kim Var?

Melek Özlem Sezer

Resimleyen: Afra Eliç

evrensel çocuk kitaplığı

Doğa Basın Yayın
Dağıtım Ticaret Limited Şirketi
Tarlabaşı **Blv.** Kamerhatun **Mah.**
Alhatun **Sk. No:** 25
Beyoğlu İstanbul
T: 0212 255 25 46 F: 0212 255 25 87
www.evrenselbasim.com
cocuk@evrenselbasim.com
info@evrenselbasim.com

Evrensel Basım Yayın **454**
Evrensel Çocuk Kitaplığı **39**
Dolapta Kim Var?: Melek Özlem Sezer
Resimleyen: Afra Elif
Sayfa Düzeni: Bahar Eroğlu
Logo Tasarım: Savaş Çekiç
Birinci Basım: Kasım 2011 - İkinci Basım: Kasım 2014 • İstanbul
ISBN 978-605-4156-97-9
©Evrensel Basım Yayın 2011 • Sertifika No: 11015

Baskı: Ezgi Matbaacılık Tekstil Pors. İnş. San. Tic. Ltd. Şti
Sanayi Cd. Altay Sok. No: 14 Yenibosna / İstanbul • Sertifika No: 12142
T: 0212 452 23 02 - www.ezgimatbaa.net

Çocuk dolabın kapısını sıkı sıkıya kapatmış, söyleniyordu:

– Kaç kez söyledim anneme, uyuyamıyorum. Odamdaki dolapta bir **canavar** var! Ayakları öyle kötü kokuyor ki, düşmanını kolayca yere serebilir. Çoraplarını hemen hiç değiştirmiyor. Çıkardıklarını da turuncu bir ipe dizip boynuna asıyor.

Ağız ise daha berbat. Dişlerinin üstünde lekeler, aralarında yiyecek kalıntıları, hatta koca bir marul yaprağı! Bir sürü de diş fırçası var oysa. Peki, o ne yapmış? Tutmuş hepsini sağına saplamış. Rengârenk bir kirpi gibi duruyor.

Canavar korkmuş, bağıırıyordu:

– Uyuyamıyorum, odada bir **çocuk** var!
Odasını görseniz, çöplük sanırsınız. Yağları etrafa saçılan yiyecek paketleri, meyve kabukları, çiğnenmiş çikletler, yırtıp attığı dergiler... Giysileri desen, bir başka felaket! Çıkardığını fırlatıp atıyor. Dolaptan bir kazak çekecek olsa, hepsini yere deviriyor, hiç de umursamıyor. “Odanı topla” deseler, yerde ne varsa hurra üzerine yığıyor. Giysileri kötü kokuyor, ağzı ise daha fena. Dişlerini fırçalamış gibi yapıyor ama yalnızca fırçayı ağzının içinde şöyle bir gezdiriyor. Bu dolapta yaşamak çooook zor!

– Dolapta bir **canavar** var, diye bağırdı **çocuk**. Baksana homur homur homurdanıyor! Uyuyunca da hor hor horluyor.

– Bu odada çok sıkıcı bir **çocuk** var, dedi **canavar**. Hep şikâyet ediyor, sürekli bana kusur buluyor, hiç kendine bakmıyor.

Başı ağrıyordu **canavar**ın. Dolabın içinde her türden koku vardı. Kiminde mis gibi sabun kokusu, kiminde ter kokusu... Gömleğin üzerine düşen ketçap, mayonez, kızarmış patates kokusu... Pantolona yapışan reçelin kokusu... Bööh, hele o çorap kokusu! Hepsi birbirine karışmıştı. Oysa odasında bir kirli sepeti vardı. Ama o kirli temiz ayırt etmeden, ne varsa dolabın içine tıktırıyordu. Zavallı **canavar**cık nefes almakta zorlanıyordu.

Canavar şöyle bir kımıldandı, ayağına kırış buruş bir kitap çarptı. İşte bu kitabı okuyabilse, canı hiç sıkılmazdı. Ama ne yazık ki dolap çok karanlıktı. Üstelik kitabın kapağını bile açamayacağı kadar kalabalıktı. Dolabın kapısını araladı, kafasını azıcık dışarı çıkardı. Suratını asmış, oturan çocuğa baktı.

– Uff, canım sıkılıyor, dedi **çocuk**.
Gömleklerden birinin içinde kalmış ezik
gofret parçasını yerken iç çekti **canavar**:
– Çok ama çok canım sıkılıyor yahu!
– Keşke bir arkadaşım olsaydı, dedi
çocuk. Sıkıldım tek başıma oynamaktan.
Şu topumu bulsam da, bahçeye çıksam.
– Yalnızlıktan usandım, dedi **canavar**.
Evet, adım **canavar**, gerçi tipim de biraz
bozuk ama kime, ne zararım var?

– Ah, ahh diye hayıflandı çocuk. Burası bomboş, evde de kimse yok.

– Off, off! dedi canavar. Ayaklarımı bile kıpırdatamıyorum, üstümdeki eşya çok.

Çocuk yalnızlığına
sıkılırken, aynadaki
görüntüsünü fark etti.
Bağırdı sevinçle:
– İşte bir çocuk daha!

Gitti, radyoyu açtı. Neşeli mi neşeli bir şarkıyla, aynanın karşısında dans etmeye başladı. **Canavar** dolabın içinde kaşını gözünü oynattı, göbeğini hoplattı, parmaklarını şaklattı. Aman bu ne güzel, ne fıkır fıkır bir şarkı!

– Ooooo o, oooo oh, haydi
hoppala ho hop! Şambidi Şap şop!

Çocuk aynanın karşısında komik hareketler yaparken çok eğleniyordu. Canavar da çok eğleniyordu. Çünkü şarkıya kendini kaptırmış, dolaptan çıkmış, çocuğu taklit ediyordu. Çocuk onu fark edince, ağzını kocaman açıp çığlığı bastı:

– Aa ayy, bir canavar!

Canavar, ondan daha çok korkmuştu:

– Aa ayy, bir çocuk!

İkisi de ılık
ılıa birer köşeye
kaıştı. Biraz oradan,
biraz buradan gizlice
birbirine baktı.

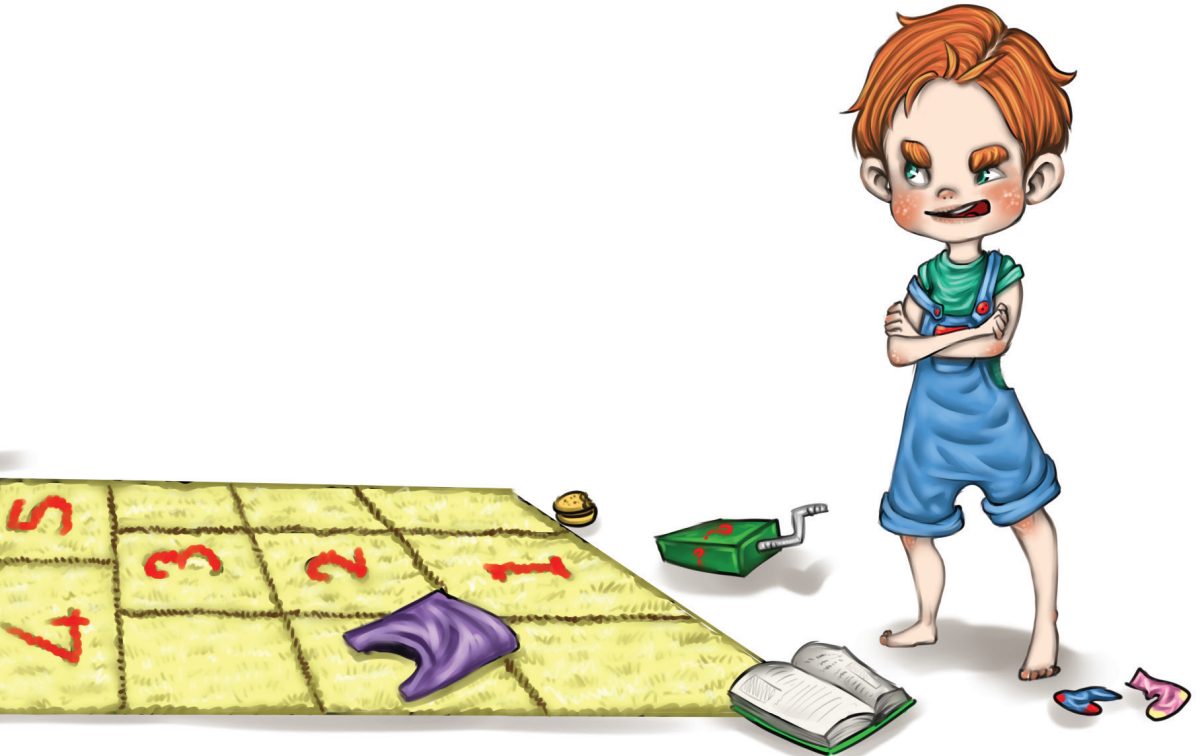
Derken ikisi aynı anda odadan çıkmak için koşarken yüz yüze çarpıştı. Bağıırıyordu **canavar**, bir yandan da burnunu kapatıyordu.

– Bir **çocuk**, hem de çok korkunç!

Kızdı çocuk:
– Bana korkunç diyene bak hele!
Canavar olan sensin, ben değil!

– Hıh, dedi **canavar**. Ağzının ne kadar korkunç koktuğunu sanırım bilmiyorsun.

– Nasıl?

– İşte tam da böyle!

Canavar ağzını kocaman açtı, nefesini çocuğa üfledi:

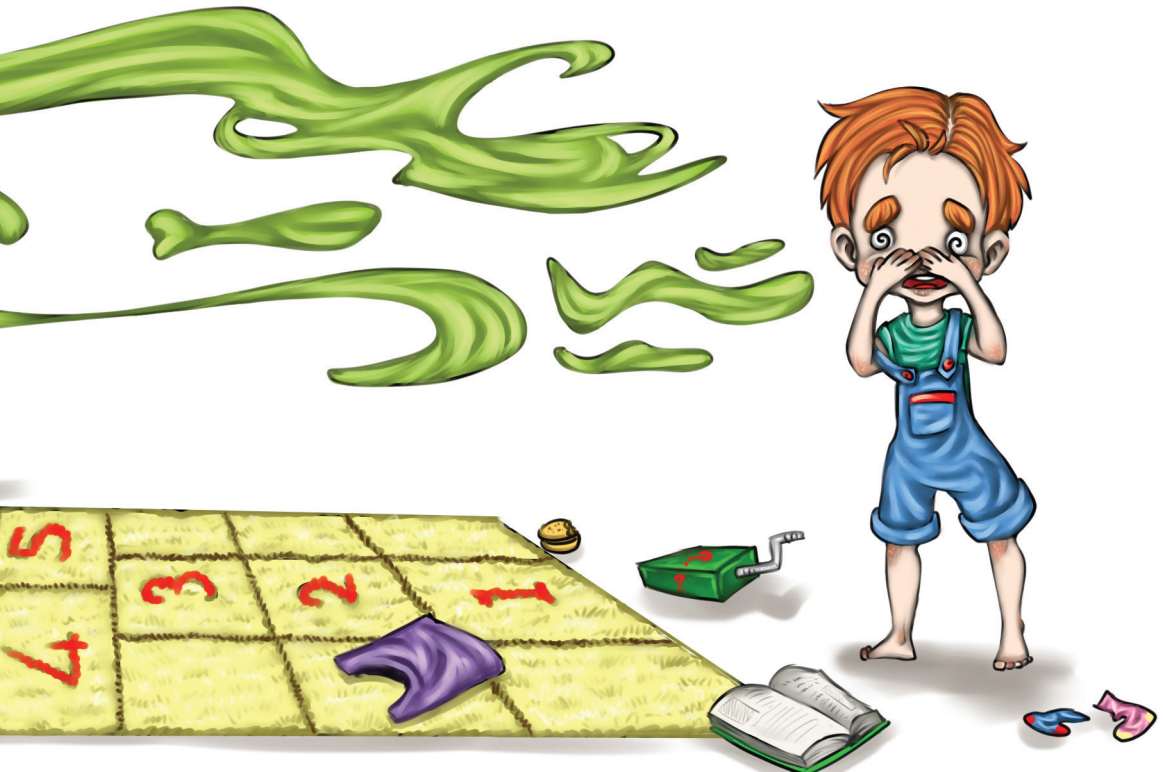
HooooooooooooooooOOh!

Çocuk az kalsın bayılacaktı.

PüÜüüf! BöÖöyh!

Çocuk hemen koştı banyoya, dişlerini fırçaladı. Şaşırdı, dişini fırçalarken bu kadar gürültü yapması ne de tuhaftı. Aa, **canavar** da onunla birlikte dişini fırçalıyordu. Yüzlerini yıkadılar, biraz da sabunla oynadılar. Bir de baktılar ki arkadaş olmuşlar.

- Hadi, Őimdi de top oynayalım, dedi ocuk.

Canavar sevinçle ellerini ırdı. Ama
topu bulmak hiç de kolay olmadı.
Oda ları çok, hem de çok da ınıktı.

Canavar dedi ki:
– Bu karışıklıkta
topu nasıl bulalım?
İyisi mi önce odayı
toplayalım.

Eh madem öyle
söylüyor **canavar**...
Birlikte güle oynaya
odayı topladılar. Derken
anne baba geldi,
yemek yendi. **Çocuk**
hemen odasına dönmek
istedi. **Canavarla**
birlikte macera kitabını
okudular, sonra sarılıp
birlikte uyudular.

Anneyle baba çocuğun odasına girince çok şaşırdı. Her yer tertemiz, pırıl pırıldı. Çocuk ne kadar da mutlu, huzurlu bir uykuya dalmıştı.

Baba dedi ki anneye:

– Çok tuhaf, aldığım bu oyuncak **canavarı** sevmedi sanmıştım.

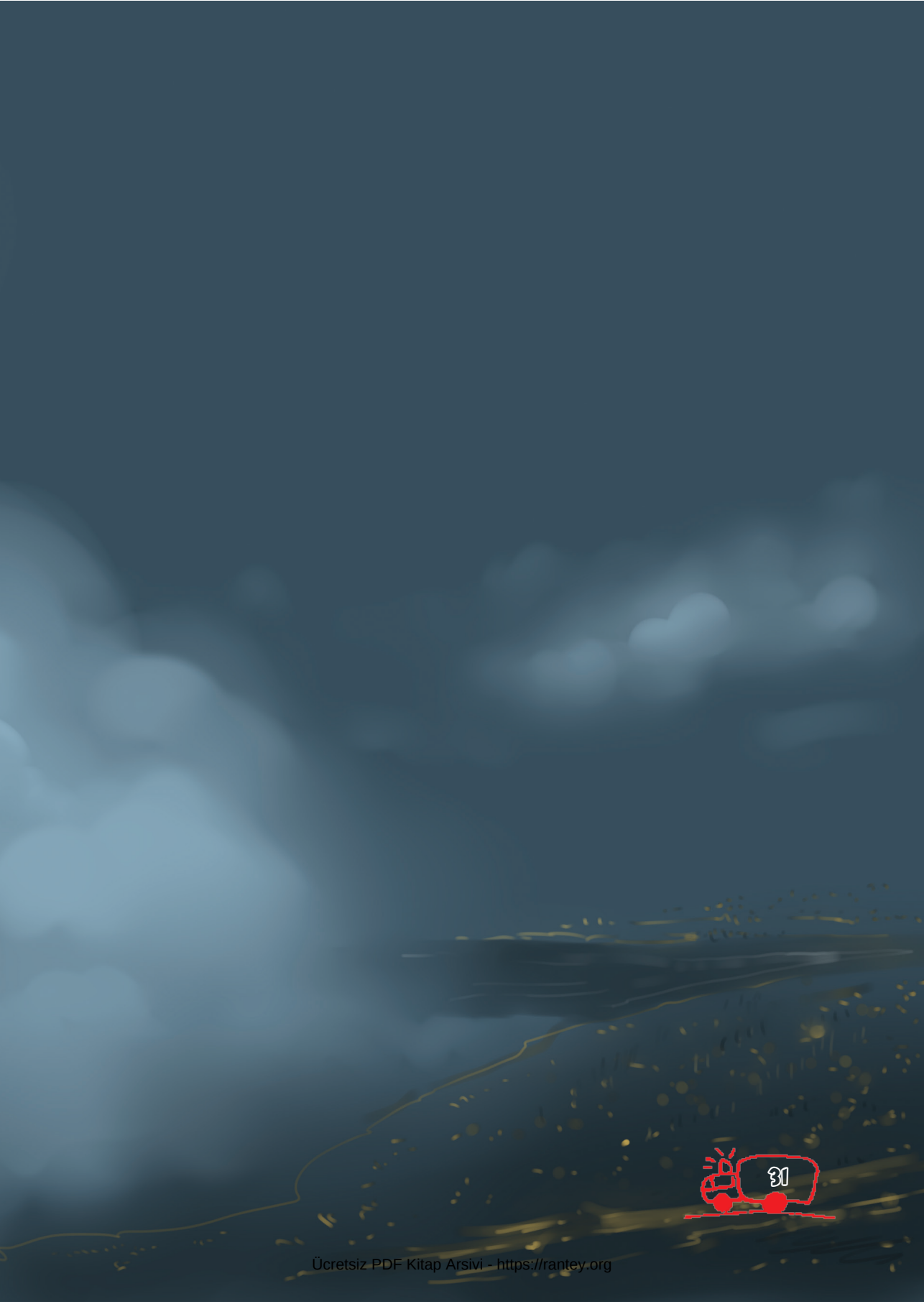
Anne de şaşırmıştı:

– Biraz korktuğunu söylemişti, onun için dolaba saklıyordu. Ama bugün tümünden değişmiş huyları. Baksana nasıl da sarılmış, sanki en yakın arkadaşı.

Güldü uykusunda çocuk,
güldü uykusunda canavar...

Sen de buraya kendi **canavarını** çizmek ister misin?

